

Et kendt ansigt i bybilledet runder de 90 år.

Victor Christensen rundede lige efter årsskiftet de 90 år. Han er et kendt ansigt i bybilledet og har været det i mange år.

Barndom og ungdom

Victor Christensen kommer oprindeligt fra Bryrup, hvor han blev født den 28. januar 1923. Faderen havde en lille enmandsvirksomhed, hvor han lavede spadserestokke i eg, der blev solgt til brugsforeningerne. Moderen havde fransk vask og stryging. Victor kunne tjene lidt lommepenge ved at bringe det færdige tøj ud til kunderne. Der kunne somme tider falde et par ører i drikkepenge. Faderen havde en Fort model 25, som han fragtede stokkene til Århus med, hvor brugsforeningernes hovedlager lå. Desuden kørte han taxa med bilen.

Huset, de boede i, var stort, i to etager, så den øverste etage var lejet ud.

Victor gik i skole i Velling, da der ikke var skole i Bryrup. Fra Bryrup til Velling er der 1 km, og det er op af bakke. Victor mente, at

han altid var den første, der var hjemme fra skole, da han fik cykel - den kostede 15 kr. - for det gik ned ad bakke hele vejen. Han begyndte i skole, da han var 7 år, og gik i skole hver dag. I første klasse gik han 1 år, i de følgende klasse var der to årgange.

Bryrup var dengang en stationsby og blev delt af banen, man talte derfor om øvre og nedre Bryrup. Viktor og hans familie boede i nedre Bryrup tæt på banen.

Barndommen gik med leg og fodbold. Der var ikke nogen fodboldbane, men de spillede på rangerområdet ved banen. Det var ikke så populært i familierne, for området var belagt med slagter og støvede derfor meget, så drengene var sorte, når de kom hjem. Om sommeren badede de i søen, og om vinteren løb de på skøjter på søen.

Victor blev konfirmeret i Vinding kirke, og da han var 15 år, mistede han sin fader, der havde astma, og med det arbejde han havde, var helbredet så nedslidt, at han bukkede under. Efter faderens død, solgte moderen huset og blev husbestyrerinde hos en farbroder, som hun senere giftede sig med.

Victor kom ud at tjene i landbruget hos forskellige landmænd i området. Nogle steder var hen mere glad for at være end hos andre.

I 1939 kom han på et savværk i Bryrup, her startede man fremstillingen af tøv. Der blev arbejdet med heste, og det var Victors arbejde at passe hestene. Det var ikke et arbejde, der passede Victor, så han forlod pladsen uden løn.

Under krigen var han igen i landbruget hos forskellige landmænd i området. Selve krigen gik uden større problemer med besættelsesmagten, man så ikke meget til dem.

En af landmændene på egnen, nabo til min fars fætter, var nazist, og man må forundres,

der blev nedkastet materiale fra engelske fly på hans marker, uden at han opdagede det. Victor havde ikke været indblandet i noget.

Den 20. november 1945 blev Victor indkaldt som soldat ved dragonregimentet i Randers. En søndag skulle Ritmester Ments bruge en soldat. Victor meldte sig, han skulle passe børnene, medens forældrene var i kirke. Det lykkedes børnene at blive borte på terrænet for Victor, så det var ikke så heldigt et udfald.

Victor skulle have kørekort, hvilket han fik i 1946, derefter kom han på korporalskole i Næstved. Efter endt uddannelse kom han tilbage til Randers som vagtkommandør. De kom til at gå vagt ved tyske flygtningelejre. Soldaterne havde egentlig ondt af flygtningene, mange af dem var nogle stakler, der ikke kunne gøre for deres skæbne. Det var forbudt for soldaterne at have kontakt med tyskerne, men somme tider stak de alligevel lidt af deres rationer til dem.

Victor ville gerne have været MP'er, men har var 3 cm. for kort, så det måtte opgives. Han var soldat i 18 måneder.

Kom til Billund

Efter hjemsendelsen kom han i tørvefremstillingen. Så fik han tilbud om at komme til Billund og arbejde ved tørvefremstillingen der. Der skulle han køre tørvesmuld til formbrændselsfabrikken. Han kom til Billund den 25. januar og var klar til at rejse igen den 26. Det var et beskidt arbejde og en beskidt by. Han skulle også køre ud med formbrændsel til kunderne.

Victor spiste på Kroen hos Meta og Leif. Leif havde også bil, det var en Stude Baker som han kørte taxa med, den kom Victor også til at køre, indtil den blev solgt til Aage Nielsen (fesser). I 1951-52 fik han arbejde hos Klemens Christensen, der boede på hjørnet af Hovedgaden og Tværvej. Han havde en lastbil, som Viktor kom til at køre.

Tiden hos LEGO

I 1955 fik Victor tilbud om at blive eksportchauffør for LEGO, man havde nu fået en afdeling i Hohenwestedt, hvor der blev lavet bl.a. støbeforme. Victor kunne præstere 4 ture på en dag. Det undrede tolderne meget. Forklaringen var, at der var en anden, som ikke havde tilladelse til at køre i udlandet, der kørte godset til grænsen, hvor det så blev ladet om.

Da Victor skulle til at køre for Lego, kom Karl Georg en dag og sagde, at han lige skulle gå over i Brugsen og hente en kontrabog. Det var det regnskab, Viktor fik sin løn efter. Han skulle skrive sine kilometer op i kontrabogen og vise den frem, når han kom hjem (bogen findes på Lokalhistorisk Arkiv). Han fik ikke overarbejde udbetalt, men der var timer nok til det.

Senere kom Holland til og i 1958 Belgien. LEGO havde investeret i en Mercedes 312 med hænger. Johannes Christiansen var med på den første tur til Belgien, og de kom ind i Bruxelles kl. 8.00 om morgenen. Johannes havde ikke erfaring med myndighederne og var temmelig utålmodig. Da de havde ventet et godt stykke tid, sagde han "Hvis de ikke snart kommer, skal jeg ringe 112 for dem". Johannes kunne ikke sprog og havde ingen chance for at kommunikere med tolderne. Tolderne skulle man behandle med forsigtighed, trådte man dem for nær, kunne de finde på at forlange, at hele læsset blev læsset af, så kunne sikre sig, at der ikke var noget gemt inde bagest. Mange gange hjalp det med lidt bestikkelse.

En anden gang ved den belgiske grænse, på et værtshus efter fyraften, kom politiet og fik et par øl sammen med chaufførerne, det hjalp derefter ved passage af grænsen.

Victor var også kurer mellem ledelsen i Tyskland og Gotfred Kirk Christiansen. Han

kom også til at være medbestemmende om, hvilken farve bilen skulle have, og hvordan den skulle bemales.

I 1960 købte GKC sine brødre Karl Georg og Gerhard ud af LEGO. Det var man ikke så begejstret for på fabrikken, og det gik heller ikke så godt.

Gerhard flyttede til Kolding og arbejdede med systemet BiloFix, men det slog ikke an som LEGO-klodsens, så han opgav og startede i stedet GK Legetøj, der gik bedre. Karl Georg flyttede også til Kolding og startede en fabrik i midtbyen, hvor der blev lavet forskellige plastemner. Det gik heller ikke, så Godtfred købte fabrikken og lavede den om til at fabrikere gummiringe og gummihjul til LEGO-emnerne.

En dag ringede GKC, om Victor kunne komme på kontoret, der var noget, de måtte tale om. Der var kommet nye regler, så der måtte ske en ændring i udlandskørslen. Det endte med, at bilen blev overtaget af Villy Thomsen, og at Victor så kom til at køre for ham et stykke tid. Da Victor blev ansat hos Villy Thomsen.

Victor ved sin lastbil hos VT.

Efter at Victor var holdt som eksportchauffør, kom han til at arbejde på fabrikken som værkfører i forskellige afdelinger. På et tidspunkt fik man en ny direktør – en svensker – og der blev lavet en del om på organisationen. Nu kom Victor på eksportlageret. På et tidspunkt blev det muligt

at komme på ½ tid. Det benyttede Victor sig af, da han havde nok at tage sig til ved siden af.

Familieliv

”En dag bad Johan Christensen (Pap Johan) mig om at hente Anna Dupont, det vidste jeg ikke hvem var, men hun blev udpeget for mig. Det blev skæbnesvangert, vi har været sammen siden. Vi blev gift den 15. april 1961.” I 1967 blev Anna gravid og skulle nedkomme til foråret 1968. Det blev en overraskelse, for det blev to piger. Victor var ikke med ved fødslen, han var hos skrædderen for at hjælpe med at forandre priser, fordi momsens blev sat op. Telefonen ringede, og der blev meddelt, at han ikke havde fået en men to piger. Det var der ingen, der havde fortalt dem før, at der var to på vej. De havde bygget på hus på Båstlundvej på 100 kvadratmeter. Der blev nu brug for mere plads, så de måtte udbygge. Desuden byggede de feriehuslejligheder til udlejning. Det begyndte de med i 1970-erne og havde det frem til 2000. I den tid havde de gæster fra mange forskellige lande og lærte mange mennesker at kende. I 1982 blev tvillingerne konfirmeret, og efter endt skolegang i folkeskolen kom de på Handelsskolen i Grindsted. Efter endt skole kom Ulla på LEGO og Lisbeth kom på Modulex.

Idrætsforeningen og Skrædderen

Da Victor kom til Billund i 1948, startede han straks i idrætsforeningen. Der var gymnastik og fodbold. Gymnastik var ikke lige Victors nummer, så det blev mest fodbold, han beskæftigede sig med. Skrædderen kom til Billund i marts 1948, og de kom meget tæt på hinanden. Det blev til et varigt venskab. I de unge dage hjalp han også Skrædderen i butikken fredag og lørdag med at sælge tøj. Han passede også forretningen for ham, når han skulle i byen. Han og senere også familien var meget sammen med Skrædderen

og dennes familie. Alle nytårsaftener blev holdt hos Skrædderen.

En dag Victor passede forretningen, kom Jens Hansen ved Bjerget for at se på en kasket, Han prøvede forskellige, så på prisen, og ville så tænke over det. Et par uger efter kom han igen og ville have sin kasket byttet. Det var en, han havde købt et andet sted opdagede Kamma Andersson, så den gik ikke.

En anden episode var, da en dame kom for at købe en skjorte til sin mand til jul. Den skulle jo så pakkes ind, og dengang foregik det ved at komme den i en æske og lukke den. De stod og talte sammen, damen fik æsken og gik. Senere, efter jul, kom hun igen og beklagede sig, der var ingen skjorte i æsken. Der var et meget fint sæt tøj i butikken, som det var umuligt at komme af med. Alt var prøvet, det havde været på udsalg og været sat ned og sat op igen, intet hjalp. Tøjet var til en stor mand, og dem var der selvfølgelig heller ikke så mange af. Så en dag Viktor passede butikken, medens Skrædderen var udrejst, kom en stor mand og købte tøjet. Det passede han fint. Da skrædderen ringede hjem for at høre, om alt var i orden, kunne Victor fortælle ham, at det store sæt tøj var væk. Stor forbløffelse.

Nå de skulle ud at spille, kom skrædderen med en jordemodertaske, hvori han havde sit grej. Skulle de ud at spille i en anden klub f.eks. i Hejnsvig, blev de kørt på Puggaards lastbil. Her spillede de på en mark, og det blev styret af Karl kaldet Protestkarl, da han protesterede mod alt, hvad han kunne finde på, men han gjorde meget for deres forening.

De trænede og spille på Enggårdskolens plads. For at få en plads at spille på, pløjede de først marken op og gjorde så ren, som det var muligt, derefter plantede de kartofler i stykket, for at få det yderlig rensat. Efter kartoflerne blev marken planeret, og banen blev anlagt med en løbebane i kanten. Banen blev åbnet i 1954.

Senere fik de et stykke af Richard FASTERHOLDT, det senere Elmelunden op imod Granvej, hvor Eskild Buchs smulffabrik havde ligget. Der både trænede de og spillede kampe.

I ca. 1950 kom Victor med i idrætsforeningens bestyrelse og var medlem indtil omkring 2009.

I begyndelsen af 1963 fik de en ny bane i det nye anlæg ved Båstlundvej med klubhus og gode faciliteter. I den forbindelse blev Billund Idrætsforening og KFUM idræt slået sammen. De var meget stolte af det nye anlæg og kunne slet ikke forestille sig, at Legoland og Lufthavnen skulle blive så store, at de ville opsluge deres anlæg.

De var også kommet godt op i rækkerne, men så forsvandt nogle af de bedste spillere, og så kom der tilbagegang. Det skete flere gange i den periode, Victor var med i foreningen.

Fra venstre ses: Victor Christensen, Niels Peter Høl Nielsen, Hans Christensen (smed), Ib Pedersen(maler), Villy Læborg, Poul Andersson (skrædder), Peter Frederiksen (cykelsmed), Alfred Pedersen (maler), Asbjørn Pedersen

Der vær mange grene af idræt i foreningen, fodbold, håndbold, skydning, ridning m.m. Victor var formand 2 gange i den tid, han var med i foreningens bestyrelse. Bestyrelsen mødtes en gang om måneden. Desuden var

der bal en gang om måneden, det blev holdt i forsamlingshuset. Der blev også arrangeret dilettant næsten hvert år, og Victor har medvirket 12-13 gange i tidsrummet 1951 til omkring 1980.

Det, der blev brugt til at mærke banen op med, var savsmuld, som blev hentet på savværket. Når der var fodbold på udebane, var der en hel busfuld af sted.

Pensionist

Victor har været pensionist i 22 år, men havearbejde var nu ikke lige hans sag, og turister var der ikke så meget ved mere. Det kneb med at få tiden til at gå, så Victor kontaktede Hardy Truelson ved ScanAvionic

Pensionister motionerer: fra venstre Christian Ibsen Andersen, Victor Christensen, Poul Andersson, Asbjørn Pedersen. Billedet er taget ved Idrætscentrets indvielse.

om ikke han havde noget kørsel, det havde han, så han kom til at køre lidt for Hardy.

Da bogtrykkeren skulle lave om, kørte Victor også for ham.

Det ebbede ud hos Hardy, og Victor var ude om sig for at finde lidt at fordrive tiden med. Han snakkede med Ebbe Olesen, om han havde noget kørsel, og så kom Victor til at køre til Vejle flere gange om ugen med tøj til omforandring, hvilket han stadig gør.

Dette er skrevet ud fra en to timers båndet samtale med Victor i 2012. Optagelsen findes på Lokalthistorisk Arkiv som lydfile og kan efter ønske høres eller udlæses på hørbart medie.

Lokalthistorisk Arkiv 2012